

[Clara Munck.]

udvalgsbehandling med den agtpågivenhed, der må være fornøden som følge af forholdene i dag.

Else-Merete Ross: Det foreslås at forhøje samtlige renter, der i dag ydes i anledning af en ulykke på en arbejdsplads eller under aftjening af værnepligt, til samme niveau som renter for ulykkestilfælde, der indtræder efter 1. april 1965.

Det forekommer os i det radikale venstre rimeligt, at der bliver skabt ligestilling mellem mennesker, der får tilkendt renterstatning, uafhængigt af tidspunktet for ulykkens indtræden, ligesom det forekommer os rimeligt fremtidig at regulere renterne i takt med lønstigningerne.

Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder, da de egner sig bedre til drøftelse i det udvalg, som jeg går ud fra vil blive nedsat.

På det radikale venstres vegne kan jeg tilsige velvillig behandling i udvalget.

Gundhild Due: Jeg skal ikke forlænge debatten, men bare varmt anbefale, at disse opreguleringer af renter for mennesker, som er ramt eller bliver ramt af ulykker, bliver vedtaget. Disse mennesker har været bagefter længe.

Det er muligt, der er nogle enkelte ting, vi må kigge på i et udvalg, men jeg håber, at vi dog kan få lovforslagene hurtigt igennem, så at de mennesker, hvem de vedrører, kan få lidt at vide om, hvordan de står.

Erik Østergaard: De uafhængige ser naturligvis med stor sympati på disse tre lovforslag, eftersom det ligger og altid har ligget de uafhængige stærkt på sinde, at syge mennesker, invaliderede og evnesvage, i hvert fald så vidt gørligt, befries for økonomiske bekymringer og sikres en tilværelse på lige fod med den raske og arbejdsduelige del af befolkningen. Det er naturligvis stadig de uafhængiges opfattelse, at samfundet har sin første og største forpligtelse netop over for disse i dobbelt forstand svageste befolkningsgrupper.

Uden at tage endelig stilling til de foreslåede procentsatser kan jeg sige, at de uafhængige gerne støtter bestræbelserne

for at sikre disse grupper indtægtsmæssig ligestilling med den øvrige befolkning.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for tilslutningen; når jeg siger „samtlige“ ordførere, er det ud fra en forventning om, at det ærede medlem fru Clara Munck og hendes parti får overvundet den lille betænkelighed, som kom til udtryk; det ærede medlem følte nemlig så megen varme for selve tanken, at vi nok skulle have en chance for at komme igennem.

Det er rigtigt — som det ærede medlem hr. Holger Hansen sagde — at de tre lovforslag er meget indviklede i deres opbygning; derfor egner de sig også bedst til gennemgang i et udvalg. Men når de er indviklede, hænger det sammen med selve det system, hvorefter forsikringer opbygges, og med de aktuarmæssige beregninger, man bygger sådanne forsikringer på. Det får altså udtryk i lovgivningen, og når man så skal lave en tilbageregulering, som der her er tale om, kan det nu engang ikke forenkles selve lovteksten. Det er beklageligt, men jeg tror, at vi, når vi arbejder med sagen i udvalget, kan komme frem til en klar forståelse af, hvad lovforslagene går ud på.

Principielt er der tale om, at vi ajourfører de gamle forsikringsydelser — fra de allerældste fra før 1947 op til dem, som indtræffer inden 1. april i år — til det samme, som vi vedtog sidste år, og ikke alene efter pristal, men også efter den reallønsudvikling, der finder sted, samt at vi derefter gør disse ydelser lønregulerede i forhold til den gennemsnitlige løn for hele landet. Det er princippet i det.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Clara Munck, at jeg synes ikke, man i denne forbindelse kan henvise til socialreformkommissionen, for de foreliggende forslag er jo en konsekvens af et forslag, vi vedtog sidste år, og som hører så nøje sammen med det, at de er beregnet på samme grundlag som de to tidligere pensionslove; det hænger sammen som en helhed, kan man godt sige. Hvis der var tale om, at vi ville skabe et nyt princip, så måtte man overveje, om der var grund til at gå til sociallovskommissionen med det.